

NEBYL ŽÁDNÝM MINISTRANTEM

PRONÁSLEDOVATEL

SE STAL APOŠTOLEM. PROČ?!

Apoštol Pavel nebyl žádným ministrantem, ale pronásledovatelem církve, který se pyšnil svým přesvědčením. Považoval se za muže s velmi jasnou ideou o tom, co jsou jeho povinnosti. V tomto perfektním rámci ale došlo jednoho dne k něčemu absolutně nenadálému: k setkání se Zmrtvýchvstalým Ježíšem cestou do Damašku. Pavel byl uchvácen událostí, jež převrátila smysl jeho života. Pronásledovatel se stal apoštolem. Proč? Protože – jak sám říká - viděl živého Ježíše! Takový je základ Pavlovy víry, víry apoštolů, víry církve a i víry naší.

Křesťanství je v podstatě toto! Nejde ani tak o to, že my hledáme Boha, nýbrž o to, že Bůh hledá nás. Ježíš nás vzal, uchvátil a získal, aby nás již nepustil. Křesťanství je překvapení, a proto předpokládá srdce schopné úžasu. Srdce, které je uzamčené a racionalistické, není schopné žasnout a není s to porozumět tomu, co je to křesťanství.